

VIDA PARROQUIAL

Del 18 al 25 de novembre del 2018

* De dilluns a dissabte un grup de voluntaris obren l'església de 10 a 12h del matí. Podem aprofitar-ho per fer una estona de pregària.

* **Confessions:** 30 minuts abans de les misses i sempre que algú ho demani.

* De la **col·lecta de Germanor** del cap de setmana passat es recolliren 820 euros. Moltes gràcies a tots.

* **Defuncions:** Joan García Solà (15 novembre).

* **Es necessiten voluntaris i voluntàries per la GRAN RECAPTE D'ALIMENTS** que es realitzarà el divendres 30 de novembre i dissabte 1 de desembre a un súper de la nostra població i a un altre de Mataró. Tot el que es reculli en aquests dos súper serà per Càritas de Llavanes. Per inscripcions podeu entrar al web www.granrecapte.com o posar-vos en contacte amb la parròquia. Els més necessitats del poble us ho agrairan.

* **Càritas:** L'atenció als usuaris de Càritas, tots els **dijous de 17h. a 19h.** a l'Avda. de les Monges, 44. Mireu d'arribar abans de les 18,45h. Els qui voleu fer donació de roba usada o calçat en bon estat podeu dipositar-ho, a qualsevol hora, en un contenidor que trobareu a la seu de Càritas (Avda. de les Monges, 44).

* **Despatx Parroquial:** Dilluns i dimecres de 18h. a 21h.
Tel. 93 7926144 mail: santandreu473@arqbcn.cat

HORARI DE MISSES:

PARRÒQUIA: Diumenges i festes de precepte 9h. 11,30h. 20h.

Dissabtes vespre i vigílies festius: 20h.

Laborables: Dilluns, dimarts, dijous i divendres a les 19h.

Dimecres a les 10h. (capella Germans Franciscans).

ESGLÉSIA DE SANT PERE: Diumenges i Festius a les 13 h.

PARRÒQUIA SANT ANDREU DE LLAVANERES

18 de novembre 2018. Setmana XXXIII durant l'any. Cicle B nº46

Lectures: Dn 12, 1-3 He 10, 11-14.18 Mc 13, 24-32

HI HA UN FUTUR FELIÇ

Quan ja anem acabant l'any litúrgic l'Església ens fa escoltar uns textos que fan referència a la fi del món. Són textos en què hi ha un gran desplegament imaginatiu: el sol s'enfosquirà, les estrelles cauran del cel, el Fill de l'Home vindrà sobre els núvols. Tot això no ho hem de prendre al peu de la lletra. És un gènere literari esponerós, que era del gust de l'època. El mateix text ho diu: «*del dia i de l'hora i de les circumstàncies del final de tot, ningú no en sap res, ni tan sols els àngels, sinó només el Pare*». Avui és el penúltim diumenge de l'any litúrgic. Per això la primera lectura ens parla del final del món amb imatges i figures estranyes. Tot i això, aquest passatge és el primer de la Bíblia on s'afirma clarament la fe en la resurrecció dels morts. A alguns els costarà d'entendre i sintonitzar amb el llenguatge i les imatges dels textos d'aquests darrers diumenges de l'any litúrgic. Potser ens resulta molt difícil imaginar-nos un món sense temps ni espai. En tot cas hem de recordar sempre que l'Evangeli és Bona Notícia. La Bona Notícia de Jesús ens diu que hi ha un futur feliç i per sempre. Que val la pena viure. Que té sentit aquest temps i aquest món. I potser hem d'aprendre que el futur passa, precisament, per l'aridesa, el patiment i la mort. Són temps difícils. Però hi ha futur feliç.

*El cel i la terra passaran,
però les meves paraules no passaran*

CAMÍ DE GOIG I D'ESPERANÇA

Tant el clima evangèlic com el de la predicació profètica són molt tensos, i per tant no podem quedar indiferents. Les lectures i la litúrgia d'aquest diumenge ens volen cridar l'atenció perquè estem atens i vigilants al missatge de Crist. El cristianisme no és una

religió de por i d'evasió vers el futur. Jesús mateix diu que no interessa conèixer el dia i l'hora en què tot acabarà sinó que la realitat d'aquest món és ja el principi del futur, és l'inici de la plenitud del Regne. En la vida d'avui estem ja construint el futur que ens trobarem. I el futur que ens espera no és dramàtic sinó una esperança lluminosa tal com diu el profeta Daniel en la primera lectura: *«Els justos resplendiran com la llum del firmament, els qui hauran conduït el poble pel bon camí brillaran com els estels per sempre més»*. Per tant, tenint com a meta la llum de Déu, el nostre camí ha de ser un camí de goig i d'esperança.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Que l'amor de Déu esdevingui cada cop més la força que atrau i orienta la nostra llibertat» (2 de setembre).

@Pontifex: «La veritable pau és un do de Déu; brolla de cors guarits i reconciliats i s'estén fins a abraçar el món sencer» (3 de setembre).

@Pontifex: «La fe ens ajuda a entendre el sentit de la vida: Déu és amb nosaltres i ens estima infinitament» (4 de setembre).

@Pontifex: «Recordeu que com més us doneu als altres més rebreu vosaltres mateixos i sereu més feliços» (7 de setembre).

II JORNADA MUNDIAL DE LA POBRESA 18 de novembre 2018

Missatge del Papa Francesc en motiu II Jornada Mundial de la pobresa

«Quan els pobres invoquen el Senyor, els escolta» (Sl 34, 7).

Les paraules del salmista es tornen també nostres a partir del moment en què som cridats a trobar les situacions diverses de sofriment i marginació en les que viuen tants germans i germanes, que habitualment designem amb el terme general de *“pobres”*. Qui escriu aquestes paraules no és aliè a aquesta condició, al contrari. Ell té experiència directa de la pobresa i, no obstant això, la transforma en un cant de lloança i d'acció de gràcies al Senyor. Aquest salm ens permet també avui comprendre qui són els veritables pobres als que estem cridats a tornar la nostra mirada per escoltar el seu crit i reconèixer les seves necessitats. Se'ns diu, abans de res, que el Senyor escolta els pobres que l'invoquen i que és bo amb aquells que cerquen refugi en Ell amb el cor destrossat per la tristesa, la soledat i l'exclusió. Escolta els que són atropellats en la seva dignitat i, malgrat això, tenen la força d'alçar la seva mirada vers les altures per a rebre llum i consol. Escolta aquells que són perseguïts en nom d'una falsa justícia, oprimits per polítiques indignes d'aquest nom i atemorits per la violència; i tot i així saben que en Déu tenen el seu Salvador. El que sorgeix d'aquesta pregària és abans de res el sentiment d'abandonament i confiança en un Pare que escolta i acull. En el mateix sentit d'aquestes paraules podem comprendre més a fons el que Jesús va proclamar amb les benaurances: *«Feliços els pobres en l'esperit, el regne dels cels és per a ells»*

En virtut d'aquesta experiència única i, en molts sentits, immerescuda i impossible de descriure per complet, neix per cert el desig d'explicar-la a altres, en primer lloc a aquells que són, com el salmista, pobres, rebutjats i marginats. En efecte, ningú no pot sentir-se exclòs de l'amor del Pare, especialment en un món que amb freqüència posa la riquesa com a primer objectiu i fa que les persones es tanquin en si mateixes.